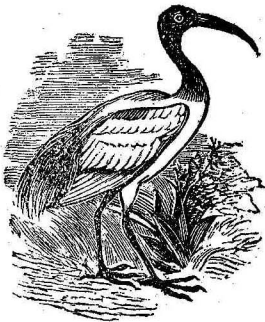

ματα και τὰ ἄλλα πράγματα μας, νὰ μαγειρεύωμεν τὴν τροφήν μας, νὰ χωνεύωμεν τὸ φαγητόν μας κλπ.

Ἄλλη ιδιότης του εἶναι νὰ ἐκτείνεται διὰ τῆς θερμότητος και νὰ μεταβάλλεται εἰς ἀτμόν· ἄνευ τῆς ιδιότητος ταύτης δὲν θὰ εἴχομεν νέφη, διότι τὰ νέφη δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ ἀτμὸς ὕδατος, οὔτε βροχάς, ἐπομένως οὔτε ποταμοὺς, οὔτε ἀτμόπλοια, οὔτε ἀτμομηχανάς· δὲν ἠδυνάμεθα νὰ στεγνώνωμεν τὰ φορέματά μας, οὔτε νὰ διατηρῶμεν στεγνάς τὰς οἰκίας μας.

Τρίτη ιδιότης εἶναι ὅτι εἶναι ἐλαστικόν· ἄνευ τῆς ιδιότητος ταύτης οὔτε ἡ θάλασσα, οὔτε αἱ λίμναι, οὔτε οἱ ποταμοὶ θὰ ἦσαν πλευστοὶ, οὔτε θὰ ἠδύοντο νὰ κινῶνται τὰ ὕδατά των· και οὕτω νὰ ζῶσιν ἐν αὐταῖς τὰ ἀπειράριθμα εἶδη τῶν ἐνύδρων ζῶων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν εἰς αὐτά· οὔτε θὰ ἠδυνάμεθα ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι νὰ μεταχειρίζωμεθα τὸ ὕδωρ εἰς ὕδραυλικὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι τόσον διευκολύνουσι τὰς ἐργασίας μας και συνεισφέρουσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔχει και ἄλλας ιδιότητας τὸ ὕδωρ, τὰς ὁποίας οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται θὰ μάθωσιν, ὅταν σπουδάσωσι περισσότερον. Ἐν τούτοις ἔχομεν χρέος νὰ ἐδνωμονώμεν τὸν Θεὸν διότι ἔκαμε τὸ ὕδωρ και τὸ ἐπρόικισε μὲ τοιαύτας ιδιότητας.

ΙΒΙΣ Ο ΙΕΡΟΣ.

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἐπροσκύνουσι οἱ Αἰγύπτιοι, ἦτο και τὸ πτηνὸν Ἴβις, τὸ ὁποῖον παρίσταται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν. Ὁ Ἴβις ἀνετρέφετο και ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τοὺς ναοὺς, και ὅστις τὸν ἐφόνευσε, ἔτι και κατὰ τύχην, ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον.

Μετὰ θάνατον ἐβαλοσαμόγετο μὲ πολλὴν φροντίδα και ἐθάπτετο εἰς ἰδιαιτέρας νεκροθήκας. Τοῦτο μᾶς δεικνύει πόσον ἀληθὲς εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν κεφ. α. 21—23 περὶ τῶν ἐθνικῶν, «ὅτι ἐματαιώ-

θησαν εἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν και ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία . . . »

Ἐπάρχουσι δύο εἶδη τοῦ πτηνοῦ τούτου—τὸ ἐν μεγαλειότερον και τὸ ἄλλο μικρότερον. Ὁ ἱερός Ἴβις εἶναι τὸ μικρότερον και εἶναι ἰσομεγέθης μὲ κοινήν ὄρνιθα.—Τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν του εἶναι λευκὸν ἐκτὸς τοῦ λαιμοῦ και τῶν ἄκρων τῶν πτερυγῶν, αἵτινα εἶναι μαῦρα μετὰ κηλίδων ἰοχρόων. Ὀλίγα δὲ μεταξοειδῆ πτερά ἐκφυόμενα ἐπὶ τῆς βράχως πίπτουσιν ἐπὶ τῶν πτερυγῶν και τῆς οὐράς και σχηματίζουσιν ὠραῖον θέσανον. Τοῦ βράμφους τὸ μὲν ἄνω μέρος εἶναι πρᾶσινον, τὸ δὲ ἄνω μέρος μαῦρον.

Ὁ Ἴβις δὲν εἶναι ἐγχώριον πτηνὸν τῆς Αἰγύπτου· ἀλλ' ἔρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξεως, ὅτε ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ. Τρέφεται ἐκ οὐλήκων και ὄφρων και ἐντόμων παντὸς εἶδους, ὅθεν και εἶναι πολὺ χρίσιμος εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ εἰς τὴν Γραφήν (Λευιτ. ια. 17. και Δευτ. ιε. 16) ἀναφερομένη μεγάλη γλαῦξ ὑποτίθεται ὅτι ἦτο τὸ πτηνὸν τοῦτο.

ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΡΤΑΣΘΗΣΑΝ.

Μίαν χειμερινὴν πρωτὴν γονή τις χήρα ὠμίλησεν εἰς τὰ πέντε ἀνήλικα τέκνα τῆς ὡς ἐφεξῆς:

«Τέκνα μου, δὲν ἔχω τίποτε νὰ σᾶς δώσω σήμερον τὸ πρῶτὸ νὰ φάγητε—δὲν ἔχω οὔτε ψωμί, οὔτε ἀλεύρι, οὐδὲ ἐν αὐτὸν τοῦλάχιστον. Παρακαλέσατε τὸν Θεὸν νὰ μᾶς ἐξαποστείλῃ βοήθειαν. Ἐκεῖνος εἶναι πλούσιος και ἰσχυρὸς, και μᾶς λέγει εἰς τὴν Γραφήν, «Ἐμβλέψατε εἰς ἐμὲ ὅταν ἦσθε εἰς στενοχωρίαν, και ἐγὼ θέλω σᾶς ἐλευθερώσει.»

Ὁ μικρὸς Ἰωάννης, ὅστις δὲν εἶχεν εἰσέτι κλείσει τὰ ἕξ ἔτη, ἐπῆγεν εἰς τὸ σχολεῖόν του πεινῶν και λυπημένος. Καθ' ὅδον διέβη πλησίον ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τὴν θύραν εὐρῶν ἀνοικτὴν εἰσῆλθε και γονατίσας πλησίον τοῦ ἄμβωνος, ἤρχισε νὰ προσεύχεται μεγαλοφώνως, ἀφοῦ πρῶτον ἐκύτταξε τριγύρω και δὲν εἶδε τίνα.

«Ἐπουράνιε Πάτερ· ἡμεῖς τὰ παιδιὰ σήμερον δὲν ἔχομεν νὰ φάγωμεν τίποτε. Ἡ μήτηρ μας δὲν ἔχει οὔτε ἄρτον, οὔτε ἀλεύρι, οὔτε ἐν αὐτὸν—Παρακαλῶ δὸς εἰς ἡμᾶς και τὴν ἀγαπητὴν μας μητέρα κατὰ τι νὰ φάγωμεν. Εἶσαι πλούσιος και δυνατὸς και εὐκόλως δύνασαι νὰ μᾶς βοηθήσῃς.»

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν παιδικὴν του ταύτην προσευχὴν, ἐπῆρε πάλιν τὸ βιβλίον του και ἐπῆγεν εἰς τὸ σχολεῖον. Ὄταν δὲ ἐτελείωσεν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν και μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν εἶδεν ἐπὶ τῆς